

תת"ע 6248/04/19 - פואד סייד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6248-04-19 מדינת ישראל נ' פואד סייד
תיק חיצוני: 10153812689

מספר בקשה: 1

כבוד השופטת רונה פרסון	בפני
פואד סייד	מבקש
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.5.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש מעולם לא קיבל זימון לדיון שאחרת היה מתייצב לדיון שהרי הוא יזם את ההליך. טען כי אישור המסירה פגום וחסרים בו פרטים מהותיים, שם הדוור, תאריך ושעה בה ביקר הדוור במענו של המבקש ופרטי המסירה, ובנסיבות אלה נסתרת חזקת המסירה. טען כי המבקש גילה באופן אקראי אודות פסק הדין. טען כי המבקש כופר בביצוע העבירה והפנה לתגובתו במעמד האירוע. טען כי המבקש לא עשה כל שימוש בטלפון הנייד בזמן שהרכב היה בתנועה, וכי ברכבו יש מערכת בלוטוס מובנית. טען לקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח, כי השוטר לא תיאר את מכשיר הטלפון, לא ציין כי השימוש בטלפון נעשה בזמן שהרכב היה בתנועה, לא ציין את מספר הטלפון ועוד. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין וביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש אמנם מעלה טענות הגנה, אך לא התייצב לדיון. טענה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש". עוד טענה כי המבקש לא פירט כיצד נודע לו אודות פסק הדין.

5. בתשובת ב"כ המבקש לתגובת המשיבה הוא טען כי משלא נסתרו טענות ההגנה שהועלו, ומשלא הוכח כי קיים אישור מסירה כדון, בשים לב לפסיקה אליה הפנה בבקשה המקורית, יש להורות על ביטול פסק הדין.

6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדון גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף לא פירט מתי ובאילו נסיבות נודע לו אודות פסק הדין. באשר לטענת המבקש בדבר ליקויים באישור המסירה, באישור המסירה מופיעים חתימת המוסר, פרטי אי המסירה ותאריך.

9. יחד עם זאת, המבקש כופר בביצוע העבירה והעלה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה ובדבר קיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומו של דבר הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, אך זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1,000 ₪. ההוצאות ישולמו על ידי המבקש עד ליום 3.8.19 שאחרת - יותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

עמוד 2

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ט, 05 יולי 2019, בהעדר הצדדים.